

[Svend Heiselberg]

Det er af interesse at erfare, hvorledes man i indenrigsministeriet ser på en sådan dumpingpolitik, der jo næppe kan svare til fornuftig økonomisk kommunal adfærd, ligesom den vel må betragtes som en bevidst socialdemokratisk politisk provokation mod regeringens privatiseringsbestræbelser – uanset hvad det koster skatteyderne i København.

Foreløbigt svar (12/9 84):

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Indenrigsministeriet råder ikke umiddelbart over de oplysninger, der er nødvendige for besvarelsen af det stillede spørgsmål. Man har derfor anmodet Københavns magistrat om en udtalelse over kommunens prispolitik i forbindelse med kommunens tilbud til andre kommuner om brandslukningsydelser.

Så snart kommunens svar foreligger, vil de ønskede oplysninger blive tilstillet folketinget.

Spm. nr. S 1070

Til *industriministeren* (6/9 84) af:

Leif Hermann (SF):

»Kan ministeren bekræfte, at en erhvervsvirksomhed kan opnå egnsudviklingsstøtte ved at flytte virksomheden en ganske kort strækning fra en kommune, der ikke er beliggende i et egnsudviklingsområde, til et egnsudviklingsområde, uanset at nettoresultatet med hensyn til arbejdspladser er det samme, hvad enten virksomheden forbliver i kommunen eller flytter?«

Begrundelse

Skive byråd vedtog den 14. august 1984 en lokalplan, der udlagde et landzoneareal til erhvervsformål, uanset at der i forvejen i kommunen er særdeles rummelige erhvervsarealer. Baggrunden herfor var et ønske fra en lokal møbelfabrik, der ville udvide virksomheden så tæt på dens oprindelige beliggenhed som muligt.

Det fremgik af byrådsdebatten, at det for flere byrådsmedlemmer var bestemmende for deres stillingtagen, at virksomheden ved lokalplanudlægget ville forblive i kommunen, og at en henvisning til eksisterende og egne-

de erhvervsarealer ikke var attraktivt for virksomheden, der i så tilfælde ville søge til en nabokommune, der kunne tilbyde fordelagtige økonomiske betingelser i kraft af status som egnsudviklingsområde.

Såfremt virksomheder på denne måde kan »true« sig til placeringer på arealer, der er bestemt til andre formål, forekommer det som en yderst uheldig og næppe tilsigtet virkning af egnsudviklingsloven.

Svar (12/9 84):

Industriministeren (Stetter):

Under hensyn til de seneste års arbejdsløshed, der i betydeligt omfang har ramt også andre egne end egnsudviklingsområderne, har Egnsudviklingsrådet ved administrationen af egnsudviklingsordningen udvist stor tilbageholdenhed over for projekter, der blot indebærer flytning af produktion og dermed beskæftigelse til egnsudviklingsområderne fra andre danske områder.

Rådet yder således for tiden kun bistand til virksomheders flytning til egnsudviklingsområderne i tilfælde, hvor det af særlige grunde må forekomme rimeligt og ubetænkeligt. Af rådets årsberetning for 1983 fremgår, at der i de seneste 3 finansår ikke er ydet bistand til total udflytning fra ikke-egnsudviklingsområder. Rådet tager i øvrigt kontakt med arbejdsmarkedsnævnet i det amt, hvorfra en flytning til et egnsudviklingsområde har været planlagt.

I begrundelsen er henvist til, at en virksomhed i Skive kommune eventuelt ville søge til en nabokommune, der kunne tilbyde fordelagtige økonomiske betingelser i kraft af status som egnsudviklingsområde. Hertil skal bemærkes, at Skive kommune også har status som egnsudviklingsområde, og at ingen egnsudviklingskommuner kan afgive bindende løfter til virksomheder om bistand i henhold til egnsudviklingsloven, idet det er Egnsudviklingsrådet – ikke egnsudviklingskommunerne – der varetager administrationen af egnsudviklingsloven.

Spm. nr. S 1071

Til *miljøministeren* (6/9 84) af:

Anne Grete Holmsgård (VS):

»Hvornår forventer ministeren at der kommer en redegørelse fra den dansk-sven-